

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

هارون خیل شععی

۱۳ می ۲۰۱۱

امریکایی چونی او استعماری نخشی

لومړی برخه

امریکایی پوځ د ۲۰۰۱ عیسوي کال د اکتوبر پر اوومه، زموږ پر وپارلي هیواد (افغانستان) وسله وال یرغل وکړ. د دې یرغل پلمه ظاهراً د القاعدې او طالب واکمنی نسکورول وه، خو وینو او دراکو افغانانو له همغې لومړی ورځې څخه د دې ظالمانه برید تر شا د داسې تورو او کرغبرنو لوبو نخشی لیدلې، چې خدای مکره یوه ورځ به زموږ د پلرونو او نیکونو دا تاریخي مینه له لویو خطرو سره مخامخ کړي. دا پوښتنه چې امریکایی استعمارگران او د هغو نور متحدین به په افغانستان او شاوخوا سیمه کې د خپلو ناروا هدفو په عملي کولو بریالی کيږي که یا، دمگری څه روښانه جواب نه لري؛ ځکه تر اوسه لا ډېرې لوبې صحنې ته نه دي راغلي. مگر په دې ځلانده حقیقت د هر چا سد سپیږي، چې زموږ په سرلوري هیواد کې د امریکا د دایمي چونیو یا لښکرکوټو جوړول د دغه راز استعماري نخشو د تحقق په لار کې تر ټولو لومړی او اساسي گام دی.

څو میاشتي مخکې مې په مطبوعاتو کې د امریکایی چونیو د خواشینوونکي خبر له اړوندو سره جوخت په هغه لنډه مقاله کې خپله اندېښنه څرگنده کړه، چې د «پایگاه های نظامی امریکا: عامل تشنج و بی ثباتی» تر سرلیک لاندې د «لر او بر»، «افغانستان آزاد- آزاد افغانستان» او ځینو نورو معتبرو افغاني وېبپاڼو له لارې خپره سوه. اوسنی پښتو لیکنه، له نسبتاً پراخو جزییاتو او مدارکو سره په څو برخو کې وړاندې کيږي. په پیل کې د امریکایی چونیو د جوړېدو پر اساسي علتونو او عواملو رځپړو؛ بیا د امریکایی لښکرکوټو تر منحوس سپوږمې لاندې دهغه خطر پر ځینو اړخو خبرې کوو، چې زموږ تاریخي ټاټوبی به د ډېورنډ د لعنتي کرښې په شان د تجزیې اوحنا نابودی له بې ساري خطر سره مخامخ کړي؛ په یوه بله برخه کې د امریکایی عسکرو د دایمي حضور د مخالفینو او پلویانو بېلابېلي ډلې درپېژنو؛ او د امریکایی عسکري ادو ډپلویانو پر مختلفو دلایلو او اندېښنو جلا جلا بحثونه کوو؛ ورپسې زموږ په لرغوني هیواد کې د جرگو تاریخي دود و دستور ته په لنډې اشارې سره، پر دې مهمه او اساسي مسأله غور کوو، چې د حامدکرزي د ټپل سوي حکومت په لاس جوړه سوي لویه جرگه په افغانستان کې د امریکایی عسکرو دایمي ادو ته مشروعیت ورکولای سي که څنگه؟ دې پوښتنې ته تر جواب ویلو وروسته د پردو

لبنکرو د همېشني حضور پر ځای د حل ملي او افغاني لاره بیانوو؛ او په پای کې د ایتیمولوژی او لیکسیکالوژی په روڼا کې د ځینو لبنکري یا عسکري ټکو په اړه لنډه شرحه کاروو. هېره دي نه وي، چې د هري لانجمني او جنجالي مسألې د زیادولو یا روښانولو له پاره مو پر خپلو دلایلو سربېره، پراخ ماخذونه او سندونه هم وړاندې کړي دي. د دې خبرې مانا دا ده، چې په لیکنه کې هوایي او تشي خبرې ځای نه لري.

په افغانستان کې د امریکایي چوښوود جوړېدو او تداوم اساسي سببونه

په افغانستان کې د امریکایي چوښوود جوړېدو د اساسي علت د شنني او سپرني له پاره باید تر هر څه مخکې د جيمي کارتر د جمهوري ریاست په زمانه کې د سپینې ماڼۍ دامنیتي سلاکار او د پینټاگان او سي. آی. ای. د لوی لارښود - پروفیسر ډاکتر ز. برېټینسکي هغه نظر ته مراجعه وکړو، چې په خپل نامتو اثر (د سترنج لویه تخته) کې یې بیان کړی دی. دی د خپل کتاب په دېرشم او یوډېرشم مخ کې کاري، چې د نړۍ په اوسنیو شرایطو کې د یوریشا د سیمې کنترول د امریکا د متحدو ایالاتو له خورا مهمو ستراتیژیکو لومړیتوبو څخه گڼل کېږي. ډاکتر برېټینسکي ټینگار کوي، چې په سیمه کې د پخواني شوروي اتحاد د نفوذ تر ختمېدو وروسته، اوس د امریکا د متحدو ایالاتو له پاره تر ټولو لوی او مهم کار دا دی، چې په یوریشا کې د لوی مخالف ځواک د را ټوکېدو مخه ونیسي. چین، روسیه او ایران په دې ارزښتناکه سیمه کې درې احتمالي مخالف ځواکونه بلل کېږي. د برېټینسکي د څېړني له مخې په دې سیمه کې د نړۍ په سلو کې پینځه او یا وگړي ژوند کوي؛ او د گرده نړۍ د انرژۍ او نورو طبیعي شتمنیو درې پر څلور برخي هم د دې سیمې ترخاورو لاندې پټي دي.

د پروفیسر برېټینسکي له ستراتیژیکي سپرني څخه په څرگنده دا نتیجه اخیستله کېږي، چې د یوریشا د پراخي او شتمني سیمې د ټولو امکاناتو او ظرفیتو په لاس کې نیول، د امریکایي لبنکرو د رواني لس کلني جگړې او عسکري اډو له اصلي او اساسي مقصدو څخه شمېرل کېږي. که څوک د استعمار تاریخ ته یوه ځغلنده کتنه وکړي، له ورايه گوري، چې د هر یرغلگر جنگ او هر استعماري تیري تر شا اصلاً اقتصادي گټې پرتې دي. په حقیقت کې همدا اقتصادي گټې دي، چې د لاس ته راوړلو یا ساتني له پاره یې تل د سیالو اړخو تر منځ رنګارنګ شخړي او جنگونه کېږي. زموږ خلگ بې خایه نه وایي: جنگ پر غله دی. دا خبره بې اثباته روښانه ده، چې دگټې خبره نه وي هیڅ هیواد لبنکرکښی، جگړې او بربادۍ ته لاس نه اچوي. ښکاره خبره ده، چې افغانستان د یوریشا د ټولي سیمې د انرژۍ او نورو طبیعي زېرمو د لېږدولو په چارو کې د خورا مهم ارتباطي رول په لرلو سره امریکایي ستراتیژیستانو ته ډېر لوی ارزښت لري؛ خود پروفیسر برېټینسکي د غولونکي استدلال پر خلاف، په افغانستان کې یوازي اقتصادي گټو د امریکا د سیاسي او لبنکري ستراتیژیستانو سترگې نه دي وړي. دلته دپوځي حضور او دایمي چوښوود تر پردې شاته پر پراخو اقتصادي گټو سربېره ډېر نور خطرناک سیاسي او عسکري پلانونه هم پراته دي، چې د سي. آی. ای او پینټاگان مکار استاد یې په ډاگه یادونه نه کوي.

د یوریشا د جغرافیایي - سیاسي، جغرافیایي - ستراتیژیکي او جغرافیایي - اقتصادي سیمې د واکمنۍ تر لاسه کول د انرژۍ د پراخو زېرمو، بې سارو طبیعي شتمنیو او لویو انساني ظرفیتو تر څنګ، متحدو ایالاتو او د هغو نورو سیاسي - عسکري متحدینو ته د دغو نخشو او هدفو د تحقق واک ورکوي:

- د بېلابېلو ستونزو او کرکېچونو په را منځ ته کولو سره د نړۍ د راتلونکي سترځواک (چین) د اریانوونکو اقتصادي او نظامي پرمختګو مخنیوی؛ ځکه د ۲۰۱۰ع کال په وروستیو درو میاشتو کې د متحدو ایالاتو اقتصادي

وده په سلو کې گرسره درې اعشاریه یو (۳،۱) وه؛ په داسې حال کې چې د چین اقتصاد په سلو کې لس (۱۰) وده لرل. د امریکا سیاسي، عسکري او اقتصادي طراحان دا وضعه تر ډېره نسبي زغملای.

- په سیمه کې د روسي فدراسیون د بیا واکمنی او نفوذ لاره تړل.

- د سیمې ملي، اسلامي او ازدای بخښوونکو غورځنگوته د نابودې تر پولې د کړاوونو او پیچمو جوړول.

- پر سیاسي لاسوهنو او اقتصادي بندیزو سربېره، داتومي وسلو په ترلاسه کولو کې د ایران خوندي رژیم ته بېلابېل خنډونه پیدا کول.

- دپاکستان بې ثباته سیاسي او امنیتي حالاتو ته په پام سره له یوې خوا د خپلو وفادارو ملگرو او متحدینو په لاس کې د هغه هیواد د اتومي وسلو خوندي ساتل؛ او له بلې خوا د دغه هیواد په سیاسي، عسکري او اقتصادي نظام کې د چین د زیاتېدونکې نفوذ څارل.

- د پخواني شوروي اتحاد د مرکزي آسیا په نوو خپلواکو هیوادو کې د ډیموکراسۍ، بشري حقوقو، آزادو مطبوعاتو او تخنیکي - اقتصادي پرمختګو تر پردې لاندې سیاسي اقتدار ته د خپلو مزدورو سیاسي گوندواو سازمانو رسول.

- د افغانستان د شمالي سیمو د بشپړ یا نیمه خپلواک کولو له لارې، په سیمه کې د استعماري لومو خپرول.

- په سیمه کې د خپلې فرهنگي او مذهبي اغېزې پراخول او پیاوړي کول. . . .

دا ټول سیاسي، اقتصادي او ستراتېژیکي هدفونه په گډه زموږ په پراخه او غني سیمه کې د متحدو ایالاتو د هر اړخیز برلاسي له پاره لوی او حیاتي ارزښت لري. له همدې کبله دا خبره ناڅاپي نه ده، چې د سیمې هر هیواد د دغه راز خطرو په لیدو سره د امریکایي پوځو له موقتي او دایمي حضور سره کلک مخالفت لري. په سیمه کې د امریکایانو دې استعمارگر ضربتي ځواک ته د هر ممکن زیان رسولو په مقصد له تېرو لسو کالو راهیسې زموږ په ویرزلي او کنډواله هیواد کې د افغان وژني بې رحمانه جگړه روانه ده. د پردو دولتو دا ناروا او ظالمانه جگړه یا پروکسي وار (proxy war) به بېله شکه تر هغه مهاله ادامه لري، چې ایتلافي پوځونه په خپل موقتي یا دایمي حضور سره د سیمې د هیوادو سیاسي، اقتصادي او ستراتېژیکي گټوته گواښ پېښوي.

ځینې امریکا مشر به افغان لیکوال او شنونکي، چې بې گومانه له امریکایي استعمارگرانو سره پر یوه کاشین دودۍ خوري، د دې خبرې له حقانیت څخه سترگې نه پټوي، چې امریکایي پوځونه په افغانستان او مرکزي آسیا کې اصلاً د انرژۍ او نورو طبیعي زېږو د لوتولو له پاره زموږ په هیواد کې د خپلو استعماري چوښو زیندی کونکي جال خپروي، مگر سره له هغه هم په بې شرمۍ سره استدلال کوي، چې د نورو اولسو د ملي شتمنیو چور او چپاو افغانانو ته هیڅ تاوان نه لري. د دوی د ادعا له مخې کېدای شي په دغه راز لوتمارکي پر افغانانو هم څه وڅڅيري. د دې خبرې مانا دا ده، چې افغانان باید د جوال په نیولو سره د امریکایانو د غلا او غارت په کار کې مرسته وکړي.

شرمونکې خو لا داده، چې دا راز خاينانه بیانونه، د هغو کسانو تر خولې هم راوړي، چې پرون یې د روسانو په نوکری کې د امریکایي امپریالیزم د مرگ او نابودۍ شعارونه ورکول. آیا دا د انسانیت، شرافت او افغانیت خبره ده، چې څوک د نورو ملتو د ملي شتمنیو په چور او غارت کې کومک او همکاري خپله ملي گټه وېولي؟ که د استعمارگرانو په دغه راز چور او چپاو کې برخې اخیستني ته دخپلو ملي گټو نوم ورکوو، بیا نو د پنجابي جنرالانو او ایرانی اخوندانو سیاستونه ولي په خپلو کورنیو چارو کې د هغو د ناروا او ظالمانه لاسوهنو په توگه یادوو؟

لکه څنگه چې د پاکستانی او ایرانی حکمرانانو مداخلو ته د کرکي او نفرت په سترگه گورو، همداسي باید د نورو ملتو په کورنیو چارو کې لاسوهنو ته د ناروا او انساني ضد عمل په سترگه وگورو. په دې خبره کې هیڅ ستونزه او بېچلتیا نسته. هغه څه چې ځان ته نه خوښوو، باید نورو ته یې هم خوښ نه کوو. که امریکایان د خپل وحشیانه ښکار یوه برخه مور ته هم د محصول، تاجایی یا اقتصادي کومک په نامه را کوي، دا څه حاله او مشروع گټه نه ده.

مالومیري چې دا بېچاره لیکوال، څېړونکي او شنونکي د افغانستان د ملي گټو په پېژندنه کې جدي مشکلات لري. هغه گټي هیڅکله ملي گټي او مصلحتونه نسي گڼل کېدای، چې د نړۍ د نورو ملتو د ملي ثروتو د لوتولو له لاري تر لاسه کیري. د خپلو په اصطلاح ملي گټو له پاره د نورو ملتو مخکنی بشپړتیا، سیاسي استقلال، ملي واکمنی او ملي شتمنیو ته زیان اړول فاشیستي او استعماري سیاست دی. دا بشري ضد سیاست نه یوازي له افغاني او اسلامي دودو سره هیڅ ډول سمون نه لري؛ بلکې طرحه کول یې لا د روښانفکرۍ او انسان دوستۍ د اصولو له مخې بې ننگي او نامردي بلل کیري. زه نه پوهېږم څنگه ځیني کسان له یوې خوا د روښانفکرۍ، ملي وینتوب او بشري سوکالی باتي ولي؛ خو له بلي خوا په بې شرمۍ سره د نورو اولسو د ملي زېرمو په چور او تاراج کې له امریکایي غاصبانو سره د جوال خوله نیسي؟

هو! په دې کې هیڅ شک او شبهه نسته، چې مور ته د گاونډیو او نورو سیمه ییزو قدرتو تر اندېښنو خپلي ملي گټي او ملي مصلحتونه ډېر ارزښت لري. له همدې سببه باید زموږ ملي سیاستونه تل د دې هیواد له ملي گټو او ملي مصلحتوسره نه شلېدونکي اړېکي ولري. په بله وینا، مور به د خپلو ملي گټو د ډاډمنې ساتنې له پاره له هري انساني او مشروع لاري کار اخلو. که څه هم ناپېلتوب یا په سیاسي - عسکري تړونو کې برخه نه اخیستنه د یوه کلي او عمومي اصل په توگه د افغانستان د مخکنی بشپړتیا، سیاسي خپلواکۍ او ملي واکمنۍ د ساتنې تر ټولو ښه او ډاډمنه لار ده؛ خو سره له هغه هم په ځینو اضطراري او استثنايي حالاتو کې کېدای سي د هیواد د ملي گټو د ښه تضمین له پاره د ځینو سیاسي او پوځي سازمانو غړیتوب هم له پامه و نه غورځول سي. په پېلتوب (انسلاک) او ناپېلتوب (عدم انسلاک) دواړو حالاتو کې باید د افغانستان لوري ملي گټي او ټولو افغانانو خوښي، لومړنی ځای ولري. تاریخ شاهد دی، چې حکومتونه زیاتره د خپلو گوندي، گروهې او سیاسي گټو د دوام او تضمین په خاطر په پوځي - سیاسي تړونو کې د خپلو ملتو د ښکېلولو هڅي کوي. له دې جهته باید په دغه راز سترو او ارزښتناکو ملي مسألو کې د خلگو له نظر پوښتنې یا د هغو د واقعاً ریښتینو استازو له هوکړې پرته هیڅ پرېکړه ونسي.

یو پلا بیا په ټینگار سره وایم، چې زموږ ملي گټي او مصلحتونه هیڅکله د گاونډیانو په گواښلو او لمسولو کې نه تأمینیري. که غواړو، چې څوک زموږ په کورنیو چارو کې لاسوهنه ونه کړي، تر هر څه مخکې باید د هغو په کورنیو چارو کې له لاسوهني او لمسوني لاس واخلو. البته، افغان دولتو یا افغان ملت هیڅکله په خپله خوښه یا خپله اراده د چا په کورنیو چارو کې لاسوهنه نه ده کړې؛ خو د پردو لښکرو په ډایمي حضور کې هیڅوک د داسې لاسوهنو، گواښونو او لمسونو مخه نسي نیولای. مور افغانان باید دا واقعیت د سر پر سترگو ومنو، چې نه د سره پوځ په واکمنۍ او نه د امریکایانو په مشرۍ د نړۍ د ستر ایتلافي ځواک په فرعوني واکدارۍ کې د دې وطن واک او اختیار د افغانانو په لاس کې و. له تېرو دو دېرشو کالو راهیسي رپره زموږ؛ خو واک یې د نورو په لاس کې دی.

بیرته را گرځو د امریکایي چوښو د جوړېدو او تداوم اساسي سببونه. زموږ وین او بیدار هیوادوال خبر دي، چې د امریکا متحده ایالات او نور سیاسي - نظامي متحدین په تېرو څه کم لسو کالو کې د خپلو اوږد مهاله سیاسي،

اقتصادي او ستراتيژيکو هدفو د تحقق له پاره له يونيم لک رسمي او شاوخوا يو لک غير رسمي پوځ (په ملکي کالو کي استخباراتي او امنيتي کارکوونکي) څخه کار اخلي . د ۲۰۰۱ ع کال د اکتوبر پر اوومه د افغانستان د يرغل له پيل څخه د دې مقالې تر ليکلو پوري د ايتلافي دولتو دوه زره څلور سوه نه څلوېښت (۲،۴۴۹) پوځيان وژل سوي دي، چي له هغو څخه يو زر و پينځه سوه يو اويا(۱،۵۷۱)کسه امريکايان دي . د ټپي سوو پوځيانو شمېر تر دې هم څو واره زيات دئ . د بېلابېلو ايتلافي قواوو د وژل سوو کسانو د شمېر او نورو ځانگړتياوو له پاره دا لينک وگورئ :

<http://icasualties.org/oef/>

په خواشيني سره زمونږ زرگونو بې گونا وژل سوو، معيوبو او معلولو افغانانو خو نه دقيق شمېر چاته مالوم دئ؛ او نه څوک د يوې خاشي په اندازه، چورت په خرابوي . . .

د دغه ناروا تېري له کبله پر زياتېدونکو انساني تلفاتو سربېره ټولو ايتلافي هيوادو، په تېره بيا امريکا او انگلستان ته خورا درانه او ملا ماتونکي مالي زيانونه هم رسېدلي دي . يوازي متحدو ايالاتو ته تر اوسه څه کم څلورسوه ميليارده (۴۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰) ډالره تاوان رسېدلی دئ . د امريکا د جنگي لگښتو د دقيقو شمېرو له پاره دا ويبپاڼي وگورئ :

<http://costofwar.com/en/>

<http://www.fas.org/sqp/crs/natsec/RL۳۳۱۱۰.pdf>

په يو. ايس . ټو ډي (US TODAY) کي د ريچرډ وولف د رپوټ له مخي يوازي په ۲۰۱۱ ع کال کي د امريکا عسکري لگښتونه يو سل و اولس (۱۱۷) ميليارډ ډالره اټکل سوي دي . نور تفصيل د دوی په ويبپاڼه کي کتلاى سئ :

http://www.usatoday.com/news/military/۲۰۱۰-۰۵-۱۲-afghan_N.htm

په اوسني حالت کي د امريکايي پوځ د يوې مياشتي خرڅ درې اعشاريه شپږ (۳.۶) ميليارډ ډالره او د يوه امريکايي عسکر کلنی لگښت يو ميلیون ډالره دئ . دا حقيقت په دې اينټرنیټي پاڼو کي کتلاى سئ :

<http://thehill.com/blogs/blog-briefing-room/news/۶۳۱۲۱-crs-calculates-cost-of-us-troop-presen>

<http://www.digitaljournal.com/article/۲۸۲۲۳۸>

په عراق او افغانستان کي زياتېدونکو پوځي خرڅونو دايتلافي هيوادو، په تېره بيا امريکا او انگلستان اقتصاد له داسي لوی او بې ساري بحران سره مخامخ کړی دئ، چي اوس د خپلو بودجو د کسر (کمښت) پوره کولو له پاره، لکونه دولتي مأمورين اوکارکوونکي په بې رحمۍ سره له کارو شړي؛ د ښوونځيو، روغتونو، کتابتونو او نورو عام المنفعه مؤسسو دروازي تړي؛ د پوهنتونو د محصلانو فيسونه لوړوي (په انگلستان کي يي د بېوزلو محصلينو کلني فيسونه تر تقريباً درې چنده پوري لوړ کړي دي)؛ د خلگوانساني او مدني حقوق محدودي؛ او په لسگونو نور استبدادي او ناوړه سياستونه پرمخ بيايي.

د استعماري جگړي پر انساني تلفاتو او لوی اقتصادي بحران سربېره، په ټولو ايتلافي دولتو، په تېره بيا امريکا او انگلستان کي د هري ورځي په تېرېدو له جنگ او وژنو سره د عامو خلگو مخالفتونه ډېريري . په امريکا او انگلستان کي واکمنه طبقه دې زياتېدونکو مخالفتو ته لاس تر زني نسي کينېښتلاى . د امريکا د جمهوري رياست راتلونکي انتخابات تر سترگو نيهام دي . له دې امله د اوباما اداره تر هر بل هيواد د خلگو د نظر اړولو له پاره په

خپلي پوځي او سياسي ستراتيژۍ کي تغيير او بدلون ته اړتيا لري . د بن لادن د وژني اريانوونکي ډرامه هم د همدې ستراتيژۍ يوه برخه گڼل کېدای سي . د ايټ آباد د عسکري ښارگوټي په يوه لويه درې پوريزه ودانۍ کي د هغه د استوگني ادعا له ورايه دا ثابته وي، چي بن لادن د امريکايانو او پاکستاني جنرالانو په سلا مشوره همدې ورځو ته ساتل سوې ؤ . د بن لادن د وژلو خبر به مؤقتاً ټولي لويديځي نړۍ، په تېره بيا امريکا په عامه افکارو کي د اوباما د ادارې د جنگي، سياسي او اقتصادي ناکاميو پر مخ پرده وغوروي؛ او هغه ته به د جمهوري رياست په راتلونکو انتخاباتو کي د يوه بل بري امکانات برابر کړي؛ ځکه اوباما او له ده سره ملگري پوځي - استخباراتي کړۍ به په وياړ او غرور سره ادعا وکړي، چي تر زياتو کوښښو وروسته بالاخره د امريکايانو د هغه لوی او پياوړي دوښمن په وژلو بريالی سوه، چي د بيل کلينټن او جورج ډبليو بوش حکومتونه يې په نيولو يا وژلو کي پاته راغلي وه . د بن لادن د وژني خبر دغه راز په تېر لس کلن استعماري جنگ کي د امريکايي پوځيانو ډول ډول قربانۍ او ملامتوونکي جنگي لگښتونه هم پر ځای وښيي . دا خبره هم بي ځايه نه ده، چي د بن لادن د وژني خبر به په افغانستان او عراق کي د امريکايي لښکرو د بايللي او کمزورې روحيې له څه نا څه ژوندۍ کولو سره هم مرسته وکړي .

تر ټولو مهم دا چي د بن لادن وژنه به په پای کي د امريکا سياسي او پوځي ستراتيژيستانو ته د دې فرصت ورکړي، چي د اورو پزه کېښودې؛ او د خپلو بي سر و پايه پوځو ډېره برخه لومړۍ خپلو اصلي چوښيو او بيا له هغه ځايه د حملې او غوټې له پاره کومي بلي خوا ته سوق کړي .

اوباما او په امريکا کي د هغه پوځي، سياسي او اقتصادي متحدين د هغه هيواد د عامه افکارو د قانع کولو له لاري د جمهوري رياست په راتلونکو انتخاباتو کي د بري له پاره دغه راز بدلون او برياوو ته ټينگ ضرورت لري؛ اما دا خبره بايد هېره نه کوو، چي د بن لادن د وژني خبر به هيڅکله په افغانستان او شاوخوا سيمه کي د تروريزم تر پلمې لاندي د امريکا او نورو متحدينو استعماري جگړه ختمه نه کړي . په دې استعماري جگړه کي مقصود بل څه، بن لادن صرف بهانه .

همدې مهمو دلایلو او عواملو ته په پام سره امريکايي ستراتيژيستان غواړي د افغانستان په حساسو ستراتيژيکو سيمو کي د ډېرشو - څلوېښتو زرو پوځيانو په ځای پر ځای کولو سره همېښنۍ چوڼۍ جوړي کړي . البته د امريکا سياسي او پوځي مشران په اسانۍ سره کولای سي د اړتيا پر مهال په چټکۍ سره دا شمېر نور هم زيات کړي . په داسي حال کي، چي گرده نړۍ د امريکا په پوځي اډو لړلي ده، د پوځي وسايلو يا عسکرو لېږد را لېږد امريکايي واکمنانو ته هيڅ گران کار نه دئ . په افغانستان کي به د دې دايمي چوښيو په جوړولو سره له يوې خوا د اوسني حالت په پرتله د اشغالگرو لښکرو ځاني تلفات او مالي خرڅونه لږ سي؛ او له بلي خوا به په پوره ډاډ او تياري سره زموږ پر هيواد سربېره په ټوله سيمه کي د هغو اوږد مهاله استعماري پلانو د تحقق له پاره خپلو پرله پسې تلاشو ته دوام ورکړي، چي مخکي مو لنډه يادونه وکړه . امريکايي چوڼۍ په واقعيت کي په يوه غشي دوه نېټانه ويشتل دي . يوې خوا ته د خپلي ادارې بقا او بلي خوا ته د استعماري نخشو پر مخ بيول .

پر عراق او لیبيا دامريکايي لښکرو يرغل په ډاگه ښيي، چي امريکايان له القاعدې او طالبانو سره د حساب کتاب له پاره نه، بلکي د خپلو اوږدمهاله ستراتيژيکو موخو د تحقق له پاره دغو هيوادو ته تللي دي . د عراق پخوانی دیکتاتور، صدام حسين، او د لیبيا اوسنی دیکتاتور، معمر القذافي، دواړه د القاعدې او نورو سخت دريځه اسلامي سازمانو سرسخت مخالف وه؛ خو سره له هغه هم د امريکا او متحدينو له استعماري يرغله خوندي پاته نه سوه.

د همدې استدلال له مخې القاعده، طالبان، تروريزم، مخدره مواد، د ډله یيزې وژني وسلې او داسې نورې خبرې گرده هغه پلمې او افسانې دي، چې د استعماري جنگو د پيل كولو او غزولو له پاره په لوېديځو هيوادو كې د ملاتړ موندلو، د استبدادي قوانينو د تصويبولو، د بشري حقوقو او آزاديو د لا محدودولو او كاملاً پوليسي فضا د را منځ ته كولو په مقصد كارېږي . حقيقت دا دئ، چې امريكايي امپرياليزم د خپلو اروپايي او سيمه ييزو انډيوالانو په ملگرتيا د دې ټولو وحشتناكو جريانو او پديدو په را منځ ته كولو كې مستقيم لاس درلود او تر اوسه يې لري . پر افغانستان پوځي يرغل، د زرگونو پوځيانو او ميليارډونو ډالرو ضايع كول او په پای كې د همېشنيو پوځي اډو جوړول هم ټول په سيمه كې د امريكا د لويو استعماري لوبو د بريالي كولو له پاره يوازنی او اساسی شرط دئ .

امريكايي چوڼی او د افغانستان د تجزيې كرغېړنه نخشه

زموږ ويبښ او دراك هيوادوال ټول پوهيږي، چې د امريكايي لښكركوټو تر شا خورا كرغېړني او خطرناكي نخشي د عملي كېدو په حال كې دي . ښه به داوي، چې د دې تورو نخشو جزييات او نتيجي زموږ د تاريخي هيواد (گران افغانستان) د تجزيې دامريكايي نوبستگر - په هند كې د امريكا د پخواني سفير، د عراق له پاره د امريكا د متحدو ايالاتو د امنيت شورا د مرستيال او د هند، پاكستان او افغانستان په اړه د متحدو ايالاتو د بهرني سياست د اوسني لوی او باوري سلاكار- رابرت ډيبن بلكويل په دوهمه شيطاني نخشه (Plan B) كې وگورو. مگر د بلكويل د دوهمې شيطاني نخشي د جزيياتو او نتيجو په اړه تر بحث مخكې بده نه ده، چې د هغه د لومړۍ نخشي (Plan A) په باره كې هم څو ټكي بيان كوو.

بلكويل د سپيني ماڼۍ، پينټاگان او سي . آي . اي . واكمنانو ته مشوره ورکوي، چې په افغانستان كې د امريكا لومړنۍ نخشي (Plan A) يانې د هوايي بمباريو، مخكښو برېدو، د شپې تلابنيو، بندي كولو، ځورونو، گواښونو، د كلو او كورو نړولو او ډول ډول نورو جزاوو له لارې د افغانستان اشغال هيڅ نتيجه نه ده وركړې. سربېره پردې، د امريكايي پوځيانو زياتېدونكو تلفاتو، د جگړې ملا ماتونكو اقتصادي تاوانو او په امريكا او بهرنۍ نړۍ كې راز راز مخالفتو د امريكايانو روانه جگړه د ناکامۍ له جدي خطر سره مخامخ كړې ده . له دې امله بلكويل له امريكايي مقاماتو څخه غوښتنه كوي، چې د جگړې د گټلو له پاره پر دوهمه نخشه (Plan B) غور وكړي .

د رابرت بلكويل د دوهمې نخشي مقصد دا دئ، چې امريكايان بايد په افغانستان كې د خپلو پوځي ناکاميو، انساني تلفاتو او اقتصادي زيانو د تلافې او په سيمه كې د خپلو اوږد مهاله گټو د تحقق له پاره د افغانستان د پخواني شمالي اتحاد د مشرانو په مرسته، د تاريخي افغانستان تجزيې ته لاره هواره كړي . البته، د عسكري اډو سته والی د دې شوم او لعنتي هدف د تر لاسه كولو لومړنی او اساسی شرط دئ . دا چې امريكايي چوڼی او د امريكايانو بېلتون غوښتونكي مزدوران به د دې توري او ظالمانه نخشي په عملي كولو كې څنگه ونډه اخلي، هر خپلواک او هيوادپال افغان ته د ډېر دقت او تعمق وړ خبره ده . په لاندي كړينو كې د دې خاينانه پلان پر ځينو برخو رونا اچوو.

په دې حقيقت هر افغان ښه پوهيږي، چې امريكايانو له تېرو لسو كالو راهيسي د افغانستان په گوت گوت كې لويې او کوچنۍ چوڼۍ جوړې كړې دي . د رابرت بلكويل د دوهمې نخشي پر بنسټ به د هيواد په سوهيلي او ختيځو سيمو كې ځای پر ځای سوي چوڼۍ د مخكنۍ توطيې له مخې سوکه سوکه طالبانو او نورو وسله والو مخالفينو ته پرېښوول سي؛ او په دې توگه به طالبان او نوري وسله والي ډلي، د خپل عسكري زور او ځواک په تناسب، د

هيواد د جنوبي او شرقي سيمو بشپړه واکمني په لاس کې واخلي . امریکايي پوځونه به له مخکني پلان او نخشي سره سم د هيواد مرکزي او شمالي سيمو ته پر شا سي؛ او هورې به خپل پخواني جوړ کړي لښکرکوټونه لا پسي پياوړي کړي .

په پخواني شمالي اتحاد کې د بېلابېلو بېلتون غوښتونکو خاينو ډلو مشرانو او استازو خو د ۲۰۱۰ع کال په اگست کې لا د امریکا د استازو د جرگې له څلورو غړو (درو جمهوري غوښتونکو او يوه ډيموکرات) سره د برلين په رموزه غونډه کې د داسې بېلتون غوښتونکو پلانو پر مقدماتو خبرې کړي دي . پر دغو وطن پلورونکو سربېره، د هيواد په شمال کې نورې ستمې ډلې ټپلي (افغانستانيان، خراسانيان او نور) هم له خدايه داسې باد او باران غواړي .

د بلکويل د دې شیطاني طرحې له مخې به امریکا او نورو استعماري قوتونه په پيل کې د پراخو پوځي، سياسي، تخنيکي او اقتصادي کومکو په برابرولو سره، په شمال کې د تجزيه غوښتونکو خاينانو گوداگي حکومت، په ضمني ډول، په رسميت وپېژني . د وخت په تېرېدو سره به دا ډيفکتو (de facto) بېلتون ورو ورو ډيژوري (de jure) بڼه واخلي؛ او په دې توگه به زموږ د خپلواکۍ مينو پلرونو او نيکونو تاريخي ميراث د ۱۸۹۳ع کال په څېر يو پلا بيا پر دوو يا څو برخو و وېشل سي .

د شمال له مزدور حکومت څخه به تل تر تله په مرکزي آسيا، چين، کسپين سيمه، شمالي ايران او نورو شاوخوا هيوادوکې د امریکايي استعمارگرانو د پخې سياسي او عسکري اډې په توگه کار اخيستل کيږي . کرار کرار به امریکايي استعمارگران د اژدهاوو په شان پر ټوله سيمه خپل کرغېرن سيوري واچوي؛ او د هرې ورځې په تېرېدو سره به د شاوخوا سيمي ټول هيوادونه د بلاوو په يوه خطرناکه ځاله واوړي . بايد دا خبره هم هېره نه کوو، چې که يو وار د دې ستر استعماري بنامار منگولي زموږ په خاوره او سيمه کې بنځي سوي، بيا يې نست کول يا پر شا تگ ته اړ ايسدل بي خدايي معجزې په بله لاره ممکن نه برېښي . بي ځايه نده، چې نامتو فلسفي او عرفاني شاعر - علامه اقبال لاهوري (۱۸۷۷-۱۹۳۸ع) د غربيانو دې استعماري رول ته د اشارې په ترڅ کې د ختيځ ځينو بېدو اولسو ته داسې خبرداري ورکوي :

غربيان را شيوه های ساحری است

تکیه جز بر خویشتن کردن کافری است

(لاهوري، کلیات : آنسوی افلاک ۱۸۰).

البته، د امریکا سياسي او پوځي ستراتيژيستان به د خپلو وفادارو پاکستاني متحدينو په مرسته د طالبانو او نورو وسله والو ډلو تر واک لاندې سيمو کې هم د خپل سياسي نفوذ د پراخولو له پاره له هيڅ راز کوبښنو ډډه ونه کړي . پاکستاني جنرالان به د افغانستان په پښتني سيموکې د امریکايي اجندا د عملي کولو له پاره د خپل صادقانه چوپړ په بدل کې دا فرصت تر لاسه کړي، چې زموږ په تاريخي او سرلوري هيواد کې هم د اسلام او اسلاميت تر نامه لاندې د پاکستاني کشمير د سردار عبدالقيوم خان او سردار سکندر حیات خان په څېر مزدورانو په گومارلو سره، گران افغانستان عملاً په دوهم پاکستاني کشمير واړوي، چې ټولې پوځي، سياسي او اقتصادي چارې به يې د اسلام آباد له خوا اداره کيږي . په دې ترتيب به نه يوازې د افغانستان شمالي برخې، بلکې په جنوب او ختيځ کې ټولې پښتني سيمي هم د پاکستاني او امریکايي استعمار په خطرناکه لومه کې ښکېلي پاته سي . زموږ گډ تاريخي کور (گران افغانستان) نن د امریکايانو د پوځي اډو تر کرغېرن سيوري لاندې د تجزيې له خطر سره مخامخ دئ . موږ بايد دې ستري لوبې ته د ټوکو او مسخرو په سترگه و نه گورو . د دې سپېڅلي

وطن خاوره، اوبه او هوا پر مور تولو افغانانو حق لري، چي د استعمار د دې خاينانه نخشي د شنډولو له پاره گرده په يوه وجود او يوه آواز د مبارزې په ليکو کي ودرېږو. خدای دي دا اندېښني هيڅکله نه ريشتيا کوي؛ خو د پرنګي استعمار ظالمانه تجربو ته په کتنې سره بايد د امريکايي چوښيو استعماري رول ته هم په بي غورۍ و نه گورو . د رابرت ډ . بلکويل د شوم پلان جزييات په دې وپيپانو کي وگورئ :

<http://www.foreignaffairs.com/articles/٦٧٠٢٦/robert-d-blackwill/plan-b-in-afghanistan>

<http://www.blogfrommiddleeast.com/?new=٦٩٨٤٨>

په برلين کي د امريکا د استازو د جرګې له غړو سره د پخواني شمالي اتحاد د ځينو بېلتون غوښتونکو ډلو تپلو د پتي کتنې د تفصيل له پاره د افغان نوميالي ليکوال او سياسي شننونکي - ډاکټر مير عبدالرحيم عزيز علمي مقاله په دغه لينک کي تر نظر تېره کړئ :

[http://afgazad.com/Siasi/٠٨١٨١٠-Dr-Aziz-Formal-Support-and-Infomral-Subversion\[١\].pdf](http://afgazad.com/Siasi/٠٨١٨١٠-Dr-Aziz-Formal-Support-and-Infomral-Subversion[١].pdf)

پاته لري